

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 56/2017
26.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бору 2 Кпп 61/16 од 11.09.2016. године и Кв 167/16 од 12.09.2016. године, у седници већа одржаној 26.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бору 2 Кпп 61/16 од 11.09.2016. године и Кв 167/16 од 12.09.2016. године, у односу на повреду закона из члана 74. тачка 3) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у у Бору 2 Кпп 61/16 од 11.09.2016. године, према окривљеном АА, на основу члана 498. став 1. ЗКП у вези члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 214. ЗКП, одређен је притвор у трајању до 30 дана, који се има рачунати од дана лишења слободе окривљеног АА, дана 11.09.2016. године у 05,35 часова, с тим да жалба на наведено решење, не задржава његово извршење.

Решењем Основног суда у Бору Кв 167/16 од 12.09.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, изјављена против решења наведеног суда Кпп 61/16 од 11.09.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Паун Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, а због повреде закона из члана 74. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, тако што ће окривљеном укинути притвор и наредити да се исти пусти на слободу, а уколико у међувремену притвор окривљеном буде укинут, да Врховни

касациони суд донесе одлуку којом ће утврдити да је повређен закон на штету окривљеног.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 74. тачка 3) ЗКП, наводима да је окривљеном АА, повређено право на обавезну одбрану, јер му је према ставу браниоца, у периоду након што је затечен у извршењу кривичног дела и ухапшен, а пре него што је спроведен надлежном јавном тужиоцу „фактички било одређено полицијско задржавање“, због чега је према наводима захтева, окривљени морао имати браниоца, и то од момента задржавања.

Одредбом члана 74. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен – од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере.

Одредбом члана 294. став 1. ЗКП прописано је да лице ухапшено у складу са чланом 291. став 1. и чланом 292. став 1. тог законика, као и осумњиченог из члана 289. ст. 1. и 2. наведеног законика, јавни тужилац може изузетно задржати ради саслушања најдуже 48 часова од часа хапшења, односно одазивања на позив. Ставом 2. наведеног члана прописано је да о задржавању, јавни тужилац или по његовом одобрењу, полиција одмах, а најкасније у року од два часа од када је осумњиченом саопштено да је задржан, доноси и уручује решење, док је ставом 5. наведеног члана прописано да осумњичени мора имати браниоца чим орган поступка из става 2. овог члана донесе решење о задржавању.

Из списка предмета произилази да је МУП РС Основном јавном тужиоцу у Бору доставио кривичну пријаву са прилозима, против окривљеног АА због постојања основа сумње да је извршио кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, а у оквиру које се налази извештај о полицијском хапшењу и спровођењу ухапшеног АА, надлежном јавном тужиоцу, затим из списка предмета произилази и да је истог дана, након пријема кривичне пријаве јавни тужилац саслушао окривљеног у присуству браниоца по службеној дужности, да је одмах након саслушања, јавни тужилац ставио предлог за одређивање притвора окривљеном, а о ком предлогу се, такође истог дана, окривљени АА изјаснио у смислу члана 212. ЗКП, пред судијом за претходни поступак Основног суда у Бору, у присуству браниоца по службеној дужности, након чега је суд донео побијана решења.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд налази да окривљеном АА није повређено право на одбрану, јер није повређена одредба члана 74. тачка 3) ЗКП, с обзиром да је окривљени у поступку одређивања притвора, све време (од момента подношења предлога за одређивање притвора од стране надлежног

јавног тужиоца, али и пре тога, већ приликом првог саслушања пред јавним тужиоцем), имао браниоца по службеној дужности, адвоката Пауна Јовановића, при чему, од стране органа поступка пре одређивања притвора није донето никакво решење о задржавању. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног АА, су оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да су побијана решења донета уз повреду члана 210. став 1. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је нижестепени суд пропустио да изнесе конкретно образложење, због чега се сврха која се обезбеђује притвором, не може остварити неком другом мером. Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује на то да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 210. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.